הדברים קבשן בארץ

לדעת הדעת לדרך אלהים
גר בישראל אני אשר לצדק
ובן אדם אני

גרשם עמנואל הנזיר מאמריקאי
Who was of a name as G. T. Conte

To Yisrael, and all its people

*למען השם **יהוה** אלהינו:*
הדברים אנוש על אשר היה
*הרוח קודש הרוח **יהוה** האלהים האחד*

ספר א קבשן עבד יהוה

א

אני בחלום על כן אני בחלום החיים
והרוח אומר לי על החלום
כי אני בחלום החיים ולראת תחת מאורות להאיר החיים
והעורב אומר עמדי
כי אני היתי בחלום החיים
והירק שירה לנפשי קרא
וכל עוף כנף וכל זפור שמים יהיו אזרי כנגדי
כי אני בנהר החלום ליהיות החיים
ומעולם על עולם הולך נשמת בחלום לחיים

והעץ שתח לך על פני כל הר קדשך **יהוה**
כן לעולם דרכיו בארץ כי לעולם חסדו למען החיים
יהוה אומר המקור של הכל
ויושב על המבול החיים:
אתה **יהוה** האל גדל העליון אתה מכל החיים

ותחת המאורות החלום להכל
כחזון לאדם לשמע ולראת
כצלם ליחיות
לכל החיים בעצמו
והחלום היא לא רק בעצמי
כו החלום אחר מעצמי ואמת היא
כי כל החיים מאלהינו:
והבל במות עפר יהיה
ובשאול הכל יהיה אין לחיסם
והכל יהיה מהכל להכל מאלהים.

ב

איפה צדיקים בכל האדם?
ולאיפה הולך בכל בני אדם תבונה חכמים?
בלבביהם כל לא יודעים היראת **יהוה**:
ולדבר תועבות העדת רשעים היה על פני אלהים

וכל אנוש בם אוה את הרעה בזמנו.
כן הנפש בעפר וכי הרוח בבשר:
ואדם אמר לעצמו "בעצמי האלהים
ובעצמי הכל הוא ואין עוד עם עצמי."
על כן עקש לעשוק באוילות את רעהו בן אדם:
כן אוילים בזו חכמה ומוסר ענוה למען הפצו.
ובני האדם אין אמונה בם
כי האמת שונאים בלבביהם כי בם רצוף גאווה.

הנה מה טוב לדעת כי כל החיים כתהלים מאלהים
ולבן אמונה חכמה ליחיות הנבואי לבב
ודרך צדיקים ענוה הוא על פני העליון
כי יופי מכל דור האדם.

ג

הללו **יה** כי אתה הטוב
חללו **יה** כי אתה על כבודך
חללו **יה** כי אתה ברא דרך תמום לכל
המוסדי הרים שירו הללו **יה**
בחשך הכוכבים שירו הללו **יה**
והיער ועלחו בשמש שירו הללו **יה**
עם הים ועם הלילה
עם היום ועם כל השיח
שירו ושירו עם כל השירה שחיים
הללו **יה** והללו **יה**
הודו בני אדם ל**יהוה** האל עליון
וכל שירה ליהיות להטוב עליון
כי הוא ברא אתך לשיר כי שירה
הללו **יה**
והללו **יה**
והללו יה ל**יה**
אמן

ז

מה הדרך אבותך ישראל בדורות מקדם?
עד מתי לתועבות קראת כהקדוש?
למה לא אתם ראים כי את הרע באדם על עצמכם בא?
מה החופש רצוניכם? מה רצון חפשי ביום החיים?
לכל חפץ בשר? בכל נפש הדם? מנשמה לנשום?
ברוך השם אדני האלהים
שם ברוח חהום הולך הוא לבוא על שם:
לא אני אומר כי אני יודע אם לא ידתי:
מה הרצון אלהים על הכל החיים? הבן ישראל יודע?

עד מתי לאדם התבל מכונות? עד מתי הוא לגור בו ועם כל מגדל כבבל?
עד מתי לעלם את שם **יהוה** אלהיכם מהפה בני ישראל?
עד מתי הבן אדם מהגויים בשריך תחת יהיה ביום השבת
לבהמותך לשבת בעיניך?
מה התקוה בהיום לשאול? מה אוריכם להאיר על הכל?
מה החיים במות לאשר אמרתם ואומרים כהדת פלישחים?
פרות עץ הגן לרוח אלהים במות אין בשר אדם?
ריון מאלילות זה ולא טוב מעולם:
למה דת אלילות כהגויים אשר אבד עצות אתם רוצים להיום לכם?
למה כל אוילות ואין שכיל חכמים בן ישראל רצה לו לשמור שמו?
למה לא לחם בינה? למה לא חלב דעת?
כי יין דברים אין צדק לכם היה
והיה לכם רוחות אין חכמה לדעת:
כן יהיה הכוס ענוה מרה להבן אדם
והוא יהיה להבין אמרי משפט.

גם כי לא יש לו האטיות להבין דעת אמיתי
ועבדים לממון יודעים מהר לקחת ולבוא בדרכיו עבדים.
ומלך צדק הוא יקום והוא ישבת בשעה המלך מלכים לו צוה.
הגיון
וסלה

ה

עד מתי **יהוה** הימים
באשר האיש הענו יראה לא טוב על פני שלו?
עד מתי להדורות אדם באשר הדרך צדיקים ליהיוהת למען הדרך צדקים
ואין האיש יעשה צדק במשפט עד הדרך רשעים באדם?
מה השמים ממעל ומה האדמה מתחת לאדם
על אשר הוא הלך בתוך כל ימיו?
ואין בו חטא ואון עוונו?
ורשע עושה עול למען החפץ בעצמו:
ופשע הולך מהר מחטא: כי רשע אוהב לאכול הפרות פשע ותועבות.
וכן פרות מהם המה למות:
על כן למה כל ממשלת אדם לידי רשעים ולאוילים
ועל פני כל ירק אדמה?
ואם אנושים שתחו למען דברים שקר
שקר יקנה את הלב בן אדם:
ואוילות בכל ארץ הולך ובא בגאווה בני אדם.

ואני בצלם **יהוה** אלהי האחד כן זה אמת
גם הוא האל שדי החיים
ואוכל לתולעת אני מחיי.

ובצל כנפיו גם אני שבחתי ואשבת בו
מכל דרכי אשר למות ואין השלום בם:
אהיה בשלום אלהי כי הוא מצודתי הצור ישועתי כבודי ומעון על ראשי:

כן אני אבטח בשם **יהוה** כי אני בטחתי בו מנערי לארך ימים.
אמן ואמן
וסלה
הללו **יה**

ו

יהוה אתה האל ואין סוף אתה לא כאנוש האל
אנוש של בשר ועפר לרוח
ובו שמחת עול ואון
גם בו עצב דעת

כי בעפר הנפש ורוח הולך ובא.
ועם חכמה בו יגיע מעשים לחיים יהיה ליהיות.

האל קנא האלהי ישראל הוא
אשר בו אהבה גדלה לכל אשר עשה למנו.
הוא קרא מהמים בתהום האור מהאור למאורות
ליהיות לו כהכלב מתרדמה לעשות מעשי לחפץ קדשו
גם וכזרע עץ פרי לעצים פרות מתוהו שקור:
ומי יודע האלהים? מי יודע חכמה לדעת?
מי יראה? מי ישמע?

ועם קולו את כל תבל אמר ליהיות
וכל מעגל י שלו מראשית ובטרם.

כן בטרם לקחת אתי אתה ידעת למקומי כי אתו נתת לי כמתנה
ולא הסיבות ידעתי ולא ידתי הסיבות.
ובטרם עשתי ריון בלבבי את הדברים בעצמי ידעת
ולא אני יודע ולא אני אבין הסיבות אלהים.

מי יודע עז פו מתחת לעברתך?
יהוה צבאות אתה אל קנא:
מי יודע עז באפך?

ז

הללו **יה** כי אדם עפר מן האדמה עם כל חית השדה
אמן
הללו **יה** כי הרוח אדם מאלהים הולך ובא
סלה
הללו **יה** כי אל גדל הוא הבורא את כל תולדות אדם
סלה
הללו **יה** כי השירה כשמים מבן אדם לתהליו מקדם ברוח
הללו **יה** כי אדם בצלמו להאיר כהמאורות על ארץ גם ולמות
הללו **יה** כי עין נשמה אדם הוא אין ומלא הרוח
הללו **יה** והללו **יה**
הללו **יה** כי המים עפר כי עין עפר כי שמים בעין אדם עפר מזרח למערב

אמן ואמן
וסלה

ח

מה האדם ולמה?
ומה האנוש בתוך השעות מחיים?
ולמה השעות ימים לשנותינו?
ומה השנות הארץ לארך האדם?
ומה השעה אדם ירק באדמה?
ובתוך המים ימים מה היום לדעת החיים?
ולמה **יהוה** אלהי תבל וכל תולדות רואה
על הבן אדם להטוב ולהרע?
והאדם לא יודע ולא הוא להבין את כל אשר מטבע:
כי **יהוה** הוא האבי טבע:
והוא ברא טבע לכל אשר יהיה ולכל אשר היה:
וכל טבע כבודו.
הגיון
ואמן

ט

ברוך אתה **יהוה** אדני המלך נצח
כי חכמה ובינה נתת לעבדך
ודעת ומוסר תיתן לאשר את שמך יכבד:

ברוך השם **יהוה צבאות** אלהי ישראל
וברוך אתה **יהוה**
כי השלום בחסדך
כי השלום מעולם על עולם באהבך עמד.

ואני אבטח בך **יהוה** כי בתחתי בך בכל חיי
ואני יודע כי אתה תעשה משפט

כן תעשה משפט עד כל אשר עשה רעה

ועד העושים בעוון את כל תועבה:
והם אוכלים אוכל זבח אלילות
ובחגים אלילות יש להם למען חפציהם בעצמיהם:
ולדעת עצמיהם הם שתחו לאלהים בצלמיהם ואמרו
"אנכנו הקדשים יודעים הקדוש אלהים בעצמינו."
כי אוילים הם בספרים אין דעת
ולא יש לי אל נכר מהאתך.

י

קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו

הללו **יה** הללו **יה** הללו **יה**
יהוה צבאות
הקדוש ישראל הוא אל גדול חוא
מלא כל הארץ כבודו
מלא כל הארץ הדרו

אמן אמן אמן
יהוה צבאות
היא אל רחום וחנון העליון הוא
שמו השדי האחד אל הקנא
מלא כל הארץ כבודו
ומלא כל הארץ הדרו
כי מלא כל הארץ אהבו

ואמן ואמן ואמן
והללו **יה**
אמן

יא

השמים הדר **יהוה** המה
וכל עוף השמים הדרו אשר בו הנפש דם בכנפו
וכל זפור השירה הדרו למען החיים השירה:
והדשא עשב הדרו הירק בירק תחת השמש
והפרח הדרו מנשמת ראשון לחיים עד החורף:
ופלגי מים במאורות במדבר וביבשה
הכל הכל הכל הדרו תחת המאורות
ולמאורות גם הדרו ממעל.
ואדם הדר **יהוה** עם הבחכמה
תמים הולך הלבב הענו כי האדם העפר הוא
על עפר לשוב גם מפו וגם משם.
כן כי חית אשר למקומו במקומו הוא
וכל אשר במקומו הם כל לאלהים הדרו:

הללו **יה**
הנה מה חכם דרכיו: הנה כל דעת במעשיו:
אלהים אדני הוא האחד: וכל דרכיו משפט:
כן כי **יהוה** האל ואין עולתה בו כהאדם ובניהם
גם הנה כי כל עפר יהיה הדרו במקומו גם מעפר בידיו:
כי **יהוה** מעפר תהום את העפר אדמה ברא
אין הכל והוא הבורא ברא הבריאה העולם
ומראשית את הכל יצר ליהיות להדרו.
אמן
והגיון

יב

שובו בן אדם
עד מתי הזמן תשמר הארץ?
עד מתי תרצו החיים?
שובו על עפר
כי עד מתי להדור באשר תעבד אח האדמה
כמקדם בהגן?
עד מתי לגור בדרכים חדשים?
עד מתי שונא הדרך אבותכם ליהיות

כזמן שופטים ומלכים ונביאים בארץ אבותכם?
עד מתי לדור בני ישראל באשר עבדת **יהוה** אלהיכם באמת ואין אחר?
ראיתי כי על פני כל הארץ דברים לא בסדר של כל העם.
כן ראיתי את הנפש חייה בבית חרושת כי דם בהפה אנוש באדמה.
ואני ראיתי כי על כל לבב בני האדם אלהים אחרים
מכל תולדות האדם הייתו
ומכונות חדשות גיהינום מתופת כמולך
המם ברוח האדם באו לקנה.

גם כי אלה
מה הסיבה לשמור כל אלה להם ובכל יום?
תשרפו את הטלפונות כי בעיני בן אדם וילדו המה כתוהו:
וכי אם אשר אדם עשה הוה עשה למען חפצו:
וישראל הולך עם כל הגויים אדם למות לכל אדם למען חפצ במכונות.

והם אוהבים לחלל את הקדשים והם קדשו להם את החילול
וכל איש וכל אנוש הולך בדרכים לחפץ עצמיהם.

והכל לא טוב: כן הכל לא טוב.
הגיון

יג

מה הסוף ימים?
ועד מתי האדם בארץ אדמה אבד עצות לחיים?
הוא מדרכיו אבד:
הדרכים מקדם של אבותו
על כן הוא אין אמונה
אין שלום היום
והוא לבדו:
על כן הוא מעצמו אבד
כי לא ידע לדעת
הירעת **יהוה**
ובזה ענוה.
הצדיק עם אלהים הולך הענו
וכי הירעת איש טוב יתן כספו לעני

כנגדו בעירו.
גם פתוח הפתח
דלת צדיק
לגר ולעני
לאלמנה וליחום:
והיום אין צדיקים חכמים
גם עם אהבה אמת
ודעת בלבביהם.

בארץ רב עוף שמים בטרם אדם
ורבות מכונות המה יגיעה תועבה.
מבקר עלערב ובכל לילה
כל יום הלא שלום
ובהיום השבת
לא שלום
כי עם רשע לעמל ויגיעה בכל ירושלים יעבד.
המכונות תופת
המכונות גיהינום
מכונות לכל מות אדם:
ואנוש שתח להם
ולכל מעשה ידיו שתחו להם כל בני אדם:

על כן כדור נוח דורי
אשר אוה מכונות כנפילים ליהיות
לאכול הנשמה אדם.
והוא האויל אשר עשה אתו
ואת המגדל ואת המגדל כבבל
למען שמו:
והאלה למען חפץ של הפי אדם
והאלהים להם היה הממון.

והם אומרים בירושלים
"אנחנו נהיה באדמה לעשות אתם לעולם
כי האל אמונה עמנו בכל שמחת מעשינו."

ואיפה האיש אשר עושה הטוב מראשית של אחת מעשה ולהסוף?
כל ארץ אדם אין האנוש הצדיק אשר בו האמת חכמה:

ועם ענוה כל טובים יהיו:
אול לישראל הגאווה יעקוב
ואהבה לגר ולעני ירושלים אין:
ואבד בן ישראל הוא כי בנים הם
אין חופש לעבדת אלהים
ואין אמונה
ואין ענוה
על כן הכל אין דעת.

ספר ב של קבצן עבד אלהים

א

ירושלים העיר שלום כל בלא שלום:
בתוהו היא כן החוהו לממון
וירושלים בדרך לגהינום.

תופת ברהוב מכונות היה וכל אין שלום
כי בני ממון הם בעבדת מכונות אין שלום.

כן המורים אין שלום והטלמידים
בהספרים גם אין שלום
וכל יום שבת אין השלום
כי כל עמים לא רוצים שלום.

כן כל תועבות הם עושים למכונות
כן בן יראל עשה בבל כבית עבדת אלילים לעצמו

על כן הוא לא יודע את עצמו
כי הבבלי החק לו וכל שלו
אין הדעת לאמת בשלום.

בזמן עתיק הוא היה לארץ

כן **יהוה** הוא האלהי אברהם
האלהים החיים הוא
האלהי ישראל אל קנא אשר פקד עוון
אבות על בנים ועל בני בנים להיום.
סלה
הגיון

ב

אתה קראית אתי בטרם הרחם תבל
אתה **יהוה** מעון אתה לנו מעולם על עולם הזה לנו
ובטרם הרים ילדת ליהיות בארץ תחת השמש.
ואני בימים שקורים בדורי וימיו:
בגי צלמות בהיום של דורי ראיתי בעצמי
כחלום רעה מרעות באדם היום היה בלבבי
כים שקור אשר הולך מעיניני ובא לארך ימים.

ואתה נתנת שמחה וחכמה לעבדך
בתוך החשך נתנת בינה על ראשי:
כן ואתה **יהוה** קראית לאתי בנך:
ממזר אני ואמרת אלי "אתה בני."
כן אתה **יהוה** אלהי ישראל אמרת אל בן הגויים
"היום אתה יעקבי."
אני המיר לתורה המיר לעדת ישראל
וגר אני בירושלים
כי אני אהבתי אתך אלהי כי אני שומר את חורתך

הללו **יה יהוה** אתה התקוה לכל החיים
כי אתה אומר בכל ארץ ובכל ימים אנושים.
אמן

ג

ובישראל יש לאבותו במדבר העגל הזהב
גם הבעל פעור

כי אליל אלילות הוא רצה ליהיות בצלמו:
כן הוא שותח למעשות ידו:
ובהיום מדור ודור יש לישראל
הפרה של זהוב והבעל פה
באשר הם שומרים עבדה לפי הסורת:
כי יהודה שותח לרב יהודה רק
וכל ישראל מארץ מצרעים אין הדעת ליראת אלהים
ואין אמונה באלהינו
והרבים אומרים בלבבהם "אלהים עשה עול עלינו"
ולא יודים האמת אל אמונה.

הנה מה רעה: הנה הבני בעל פה מעולם
אין אמונה **ביהוה** אלבי ישראל:
הנה הפרות מעץ של הרב בממשלת כתוהו להיום:
הרים זיבל וכל פסולת על פני כל ארץ ציון.

ז

אני דשא בן דשא עפר בן עפר
ולא לקחתי הדעת **יהוה**:
אני ראיתי כי השמש טובה היא על החיים מתחת
וראיתי החיים תחת השמש כי טובים ליהיות לחיים
ולא יש לי בינה לאלהים:
ואני ראיתי העמים של אדם מקדם אין כל הטוב
כי הם אין הענוה לדעת חכמה:
וראיתי האדם הוא לראת הכבוד בעינינו
גם כי עמל ואון חבלו בארץ לחיים:
כן כל עם הארץ יושב עד דכואי
ועול בעשק ויגיע על ראשו תחת השמש היה מעולם.
ועל הארץ האדם עובד לאוכל
ואבל הוא בחפעו את כל הגן ולדעת לא הוא ידע מעולם.
ולא אני ראיתי הבני אדם כי שומרים ענוה וחכמה
ולא אני ראיתי צדק
ואני שנאיתי את הגאווה רשעים
ובעצמי גופי ובנפשי אני שנאיתי את האלילים:
ולא אני יורע הטוב אהבה בחיי.

גם אני יודע כי המשפט אלהים עלי יום ויום ובהלילות
עם הכל להרע ולהטוב:
ולא יש לי הבינה אלהים
כי לא יש לי הנעח
כי אדם אני בן עפר על עפר לרוח.

ה

ובן אדם לא זכר ימיו על מקומו:
על כן על פני **יהוה** הוא עשה עול בדור ודור
כאויל אוילים מכל אטמול לכל מהר.
והוא עשה תועבה והוא דבר בלבבו
"הזה הרצון אלהים כי אנחנו עשני אתו:
הזה הכבוד אלהים כי זה מעשה ידינו:
וכי זה עשה חפצינו הוא הטוב לאלהים."
כן אדם שותח לצלם האדם
ויוצר את צלמו לעושה דתים לדעת אלהים
ואדם הוא הבהמה אין הדעת מקומו
חית רשע על הארץ אם אין ענוה:
החית ליופי על פני האדמה אם בנפשו הדעת ליראת אלהים.

ו

ואיש מדוכא ואין ממון הוא יודע עפר על לשונו
כן הוא יודע העצב לבדו ואין העין אהבה של בת עמו.
העני יודע ענוב מעל הסרים לבני ממון:
כן וחפשי האיש אין אדון בארץ לא אדוני.

והיונה בא אלי לאמור שלום עלל עיניני:
כן בצל תחת עצים הזית השלום היה על ראשי:
ואני לקחתי שינה בדשא כי אני מדוכש תחת השמים:
ואני יודע את האדמה על גופי.

והאיש הנדיב עם האיש הענב שומרים הטוב רצוף בחיים:
כי חסד יותן האחת להאחר

וחסד שומר את בן אדם בבל החיים:
ותם לבב בו אשר פועל צדק וחסד כל ימים.

ואני אני העני והגר בשריך
וחסד נתן החיים עלי.

ז

והגר בעין ישראל כבן חול
והקבצן כבן חטאים
כי בני חטאים בני ישראל הם בארץ:
כן אני כבן חמורים של עיני הרבים:
ואני אין חכמה ליהיות עדד ממון
ולעשות את מעשות לבני ממון בכל חיי.

על כן אני פשע בישראל: כן אני הרע כי אני העני:
חטא אני ועול
גם כי לא עשיתי הצגה לרבים.
ואני רוצה לחם כל יום על כן אני האון בישראל
ואני יודע עצמי לבדי ליהיות בארץ
כי אני אין כשף ואני אין בית:
וכי יש לי עבדה רק ל**יהוה** יש לי פסילה בכל בני אדם.

והבני בעל פה לא אהב אתי כי אני בן תורה:
והבני ממון סרים הם להזונות הבני בעל פה הרבינים
אשר לישראל האדונים.

ח

איפה הגן צדק בשריך?
איפה הגן אהבה בלבבכם?
התורה היא הגן חכמה
גן צדק היא בחקו
וכל משפט בו בינה.
יהוה אל צדיק אמר בו

"ואהבת לרעך כמוך:
ואהבת להגר אתכם כמוך
כי גרים הייתם בארץ מצרים:"
גם גרים הייתם בכל ארץ אדם:
למה ישראל לא רוצה הארץ דבש וחלב?
למה לא שומרים את התורה?
למה בן אדם עבד בכל יום השבת בשריך
מיום ראשון הממשלת היה לכם לעבדה ולשמרה
הארץ ציון לאתך?
עשת עול ישראל כן עשתם עול:
ואתם תעשו צדק כן תהיו קדשים
כי הקדש ישראל אלהיכם הוא אל צדיק.

כן תעשו צדק בכל דרך
לעשות את הטוב כל יום וכל לילות
על פני **יהוה** הקדש ישראל אלהיכם.
אמן

ט

תבל בא ותבל הולך והתבל עמד לעולם.
והעין נצחיות העין אלהים רואה ואין סוף.

בהגיון להגיון ובסיבה לסיבה הבינה להבין
בין אמרי לאמת ובין אמרי לשוא.
שוא אמר "אני חכמה:"
ובני אדם שמע.
אמת אמר "אני ישר:"
ואדם אמר "זה לא הזוהר לחרש הדעת."

ואדם אוה לאמור השמחה היא הדעת חכמה:
כי "שמכה לך ושמחה לי לעולם" אלה דברים לזונה.
כן זונה רוצה חכמה ליהיות על הכל למען חפצו:
וחכמים ידעו היראת.
ומה האור של העפר בן אדם?
איפה הדעת של אמונה בכל בני אדם
לדעת היראת האלהים האחד?

איפה אנוש הולך תמים ולא עושה רעה?

אני ראיתי כי כל בן אדם אוהב עבל ואוילות
ועושה מקומו בעינינו מעל התבל
ליהיות אלהים לעצמו.

הנה מה אבילים הרבים בני אדם:
וכל תולדות אמרו להיום:
הרבים יודעים לממשלת הכל.

י

ואם אנוש בהרצון הטוב
ובהיראת אלהים
ודובר אמת בלבבו בענוה
בכל האדם איפה האיש אשר לא עושה הטוב?
איפה זה איש אין אמונה וצדק בנפשו?
גם כי יש לבני אדם הרצון הרע לאנושים אחרים
וגאווה אשר בו לא דעת
הבני אדם הרבים הם לעדת רשעים
בכל מקום באשר הוא גרו
ועשהו כל תועבה להיום.
אמן
הגיון

יא

וממשלת שתיתות לישראל היה:
משטרה השאית ומשטרה צבאית
והעם בשמחת חפצו בטוח.
הבית דין הוא גם לשתיתות ולעול כל יום:
וחג היום לישראל ויש לעני ולגר הרעב להטוב.
כי בני ישראל לא נדבים היום מבני אדם:
ובן אדם בטבע לו רשע הוא
אין היראת אלהים מעולם.

ובתוך ישראל היום לדורי בבטיחות לחפציהם
עבדת מות בתוך הדתים בתפילות לרוחות של המתים כל יום וכל לילות
ועבדה רק לממון למען חפצ בממון בתוך כל האחרים:
כן ובתפילות קבועות בקברי מתים ישראל קבר אחים יהיה:
כן בעבדת מות מות יהיה: ועבדת אלהיכם החיים.
אמן

גם בתוך הדתים בספרים הרבינים אלהי מסכה ורבא אלילות במשנה ועבדת חללות בתלמוד ועבדת זרח בזהר מראשית הדברים של הרבינים וכל משחיות: וכל ריונים חדשים מקרב באו: כן ולשדים לא אלהים יש להם היראה ולהם עושים זבח תפילה: ופסלות עד תלים עד הרים עד יערים ועד העירים: ופסלים בירושלים מכל העם עד בסיסים בקופסות זכוכית: וכל תמונות הרבינים המתים בכל מקום אשר בו יהודים למסורת רבינים וכל עם אין עבדת אלהינו בתורתו.
סלה

כן בתוך כל ישראל עוון ופשע וחטא ואין סוף מהראשית במדבר מקדם.
והיום גם בתוך השערי ישראל עם למין ספרים למען המין ניצול למין ומין ללמכור כן וזות בהציבור וזנות בסוד וזונות המה למען השמחת עצמהם
כי לשמחת חפצי עצמיהם הם קוראים עבדת האלהים.

וכל ישראל אין איש אשר קורא על השם **יהוה** באמת בלבבו:
ונביאים בשעריו הם אומרים על הכל
"כל טוב בישראל וכל בסדר: כל איש יעשה אשר הוא יעשה
וזה הכבוד אלהים: המשיח יהיה וכל חדשים טובים יהיה
וטוב רק מאלהים יהיה:
כן דברים טובים באהבו כהכל תולדות יהודים מעולם על עולם יהיה:
אנחנו לא רוצים אתך: אנחנו לא ניצתרך
כי אנחנו העם הקדש."

יב

למה ישראל לא יודע ולא לומד את האמונה
בהתורת **יהוה**?
למה הם אוהו חקים של אנושים לא אלהינו לעול האוילים
ליהיות כהגויים אין הדעת אלהים?
למה הם לא רוצים התק **יהוה** האלהים?
למה הם רוצים ממשלת שתיתות ואין צדק

לשמור גאווה יעקב לעולם?
התורת **יהוה** גו צדק היא
היא גו צדקו בחכמה לו:
וכי בו הדעת ענוה של אמת הטוב להאדם
לא איש בן אדם שומר את כל חק בו:
ובני אדם אין איש אשר דובר כל משפט בו כהמת בלבבו.
כי ישראל אין בינה התורה ואין חכמה להטוב
כי הכל אין הדעת אלהים ואין עבדת אלהינו:
ובן אדם ברא עול מאדמה מעולם ותועבות בצלמו:
והוא אכל והוא אוכל את כל מוסדי ארץ
והוא אין מקום אשר בו לא הוללות פרועה בעושר
ועושק היה בהאדם מדור ודור מעולם על הכל להיום.

יג

כן התורת **יהוה** גן הדעת צדק אמת לעולם
כן גן חכמה היא לדעת משפט לשמור החיים באדם:
התורת **יהוה** היא להאיר על השכיל של כל בני אדם:
כי אור האלהים היא להבין הדרך ענוה ול הבין אמרי בינה.
החק בו זה לממלכה אדן בצדק צדיקים לעולם:
למה בן ישראל אוה לכל אשר לא בו לדעת את אשר בו
ולדעת את הדעת להאמת אלהים וצדקו?

ישראל זנה כן ישראל זנה
וירושלים העיר ליהוה מקדם
ישראל עשה ליהיות כשממה.
התורת **יהוה** היא חכמה
אשר בו מקור החיים
כן לחיים בדור ודור בארץ מראשית.
למה ישראל לא רוצה החיים בארץ
החיים בצדק בדור ודור לעולם?
למה לא תעשו צדק במשפט של חכמה
ומאמין דובר אמת בלבביכם?

יהוה הוא יושב על השמים משמים
הוא המלך היושב על הרוח נצחיות:
צדיק וישר הוא יעשה משפט בצדק על הכל.

יהוה הוא קונה כל ארצ ותבל
יעשה את הטוב להענו של האדם
ויעשה רעות להבני גאווה.

כי ענוה יודע היראת אלהים
וגאווה יודע ליהיות לעצמו רק:

כי בענוה אנוש הולך תמים
ובגאווה על פני **יהוה** בן אדם תועבה.

והחיים רצוף לעולם רצוף בזה
וכל האדם דשא הם על פני **יהוה**
כן הוא עשב כחטה וכמץ לרוח
עפר הם כן ימיו למנות על עפר
לשוב מיום אשר לו בחיים.
ובחיים בן אדם הוא מדוכא
כי בן אדם מתחת לבן אדם אין חכמה
והם כדשא עשב מזריע זרע על פני הארץ
וכי עץ פרי עושה פרי אשר זרע בו ואין דעת.
הגיון וסלה